

ПИСМО I I.

(послание женско без подпись)

Господине Астрономе

До кога тъй ще продължаваш да са подгавряш и клензуваш
 » със жены-тъ? Кога ще прѣстанеш от да на обиждаш тъй
 » жестоко и да на правиш Маскара пред свѣта? Ако
 » сме лоши, Вы, мажието сте на направили да сми таквиз.
 » Вашата суетност на пакарала да Ви са глѣзим и да Ви са
 » милквами тъй що да Ви разбѣрквами мозъка за да испѣлян-
 » те нашитѣ прищевки. Вашія егоизъм и деспотизъм принудил
 » на е да Ва лъжим и да Ви мажем очитѣ със чериш. Вашето
 » хладнокрѣвие, и малкото ви с нас заниманіе прави нѣкои от
 нас да Ва надаряватъ съ рѣцета, опове, глаголе-
 та и азове. И тъй за сичко каквото ви иде до глави,
 вы сте си кривы че сами си го печелите; и защо само на нас
 да нападате? Стига, моліж ви, стига сте, (като ваш-тѣ бал-
 данджийки да кажъ и аз), стига сте глозгали само на жени-тѣ
 парзули-тѣ, ами, ако сте челяк колко годѣ свѣсен, събери па-
 цижието ума въ главата им да земат мѣрки каквito трѣба, за-
 да им необращат веки женитѣ калпацытѣ наопакы.

* * *

ОТВѢТЪ

Устатно же нище

За вѣлка приказвамы и вѣлка въ компарата, казва една стара
 причта. И пый за лоши жены приказвахмы и лошето женитѣ
 не можи да са стѣрпи да са не убади. Е! господжа лвице!
 Какво ищеш съ това писмо да кажеш, санкиъ женитѣ ли о-
 правдаваш? Че ты намѣсто да им справиш веждитѣ избождаш
 им очитѣ; ты оправдаваш сичко каквото сми рекли за лошитѣ
 жены. Устатнице педна! ты намѣсто да са засра-
 миши от пола си, да посложиш воденицата, отвори-
 ла си на срѣщу нас лакет уста, исхлевила си языкъ като